ప్రేమపిచ్చి

'రంగధామ్'

మానవుడి జీవితంలో చాలావరకూ ఆపదలకు మూలకారణం 'ఊహ' మాత్రమే అన్నారు పెద్దలు. ఈ భావనాశక్తి, అసలుండ కూడదని అనలేదుగాని, తగు మాత్రంగానే ఉండాలని అతిగా వుండ కూడదని చాలామంది అభిప్రాయం. తగు మాత్రం అంటే, సుబ్బారావు అనే ఇరవైయ్యేళ్ళ యువకు డికి, తను భవిష్యత్తులో చాలా గొప్పవాడినవు తాననే నమ్మకంతో బాటు, తనకు కాబోయే భార్య తమ కాలేజీలో మొదటి సంవత్సరం బి. యస్. సి. చదువుతున్న మంజులత అవుతుందని, అసలు మంజులతేననీ, మధురమైన భావనలతో పరవ శించి ఆనందించే వరకూ బాగానే వుంటుంది. అసలు యవ్వనంలో ఈ భావన చాలాముఖ్యం.

కాని భావనారాయణ అనే ఏభైయ్యేళ్ళ వ్యక్తికి మాత్రం ఇది చాలా ఆపదలు తెచ్చి పెట్టింది. ఆయన కెంతసేపూ ఎదుటి వ్యక్తి తనని గురించి ఏమనుకుంటూ వుంటాడా? అన్న ఆలోచనా, బహుశా ఈవిధంగా (తరుచూ చెడ్డగానే) అను కుంటూ వుంటాడనే ఊహా, నిరంతరం బాధిస్తాయి. ఆయన స్థితి పరుడు. పండితుడు. పుస్తకాల షాపు పెట్టుకుని కాలక్షేపం చేస్తున్న, సన్నని పొడుగాటి పెద్దమనిషి కళ్ళజోడు కూడా పెట్టాడు. జీవితంలో ఏలోటూలేదు ఆయనికి కాని పొద్దున్నే కూరగాయలమ్మే వాడో, పాలుపోసేవాడో, మరెవ డొచ్చినా ఆయనకి, 'వీడు తన గురించి ఏమను కుంటాడా?'అన్న ఆలోచనే బాధిస్తూంటుంది.

"వంకాయలు వీశ అరణాలకిస్తావా?" అని ఆయన అడుగుతే, వాడు "లేదు బాబయ్యా, కిట్టదు అర్ధ రూపాయికి తక్కువివ్వను" అంటే ఆయన, "అయితే నీ వుద్దేశం ఏమిటి? నేనేం తెలివి తక్కువ వాణ్ణనా, పేదవాణ్ణనా, అసలు వంకాయ అంటే ఎలా వుంటాయో తెలియని వాణ్ణనా, ఏమిటి నీ వుద్దే శం?"అని అడుగుతాడు.

దానికి వాడు, "అదేటి బాబయ్యా అలాగం టారు. తమ బోటి మారాజులకు బేర మాడ్డ మేటనిగాని, వంకాయలే యెరుగరా!" అంటాడు అలాంటప్పుడు ఆయన కాస్సేపు బేరమాడి కొంటాడే గాని, వాడు వెళ్ళి పోయిన తరువాత, వాడు తన్ను గూర్చి ఏమనుకుంటాడా? అని గంట సేపు

బాహా ఊహిస్తూ కూచుంటారు. ఇహ ఇంట్లో భార్యను చీటికీ మాటికీ, "ఏమేవ్, నాగురించి నీ ఉద్దేశమేమిటో చెప్పు?" అని అడిగి "ఆ, ఏడి క్కడ దాపురించాడురా బాబూ, నా పాలిటికి యముడిలా తగుల్నాడు. అనుకుంటున్నావా? అనుకో, అనుకో" అని అనడం దాని కావిడ, "ఇదేం ఖర్మండీ, మీ గురించి అలా ఎందు కనుకుంటాను" అని ఆవిడ అనడం మామూలు. కాని ఆ జవాబుతో ఆయనకు తృప్తి వుండదు. తీరిక వున్నప్పుడల్లా తన భార్యాబిడ్డలు తనగురించి ఏమను కుంటారా? అని ఆలోచిస్తూనే వుంటారు. అటువంటి భావన్నారాయణగారి పుత్రికా రత్నమే మంజులత.

అసలు మంజులతని సుబ్బారావు ప్రేమించడం ఎలా తటస్థించిందీ అని వాళ్ల డైరీలు గనుక తిరగేసి పరిశీలిస్తే, ఒకకొత్త విషయం మనకు బోధ పడుతుంది. అదేమిటంటే సుబ్బారావు తమ్ముడైన కిష్టిగాడు, యస్. యస్. యల్. సీ మూడోసారి కూడా తప్పాక, మెట్రిక్‌కు కట్టించడం కోసం ఆశీర్వాదం మాష్టారితో వాడి గురించి మాట్లాడడానికి సుబ్బారావు బయల్దేరిన రోజే అతని జీవితంలో స్వర్ణాక్షరాలతో లిఖింప బడ వలసినరోజు. సుబ్బారావు, ఆశీర్వాదం మేష్టారింటికి రావడమేటి, తక్షణం "రావోయ్ నీ కొక శుభవార్త చెప్తాను" అని మేష్టారనడమేమిటి, వెంటనే సుబ్బారావు మనసులో ఒక ఆనందరేఖ మెరిసింది.

"ఏమిటో త్వరగా చెబుదురూ, దండక" అన్నాడు సుబ్బారావు, ఆయన కెదురుగా కుర్చీలో కూచుంటూ.

"మన వీధికి ఒక కొత్త కళ వచ్చింది. ఇహ నుంచీ మనవీధి బాగు పడుతుంది మనమంతా మునుపటిలా, మాసిన బట్టలూ, పెరిగిన గడ్డం మానేసి, ఇస్త్రీబట్టలు తొడుక్కుని రోజుకోసారి గడ్డం గీసుకోవచ్చు. మునుపు మనవీధిలో అట్టే ట్రాఫిక్కు లేదు. ఇహ నుంచీ ఆ బెంగ వుండదు. పదహారేళ్లు దాటిన ప్రతివ్యక్తీ, తక్కిన వీధులన్నీ మానేసి విధిగా ఈవీధివెంట, కనీసం రోజుకు రెండు సార్లయినా తిరుగుతాడు ఆఖరికి రోడ్లు ఊడిచేవాళ్లు కూడా మునుపటి కన్నా శ్రద్ధగా ఊడుస్తారు" అని ఆశీర్వాదం మేష్టారు చెప్తూంటే సుబ్బారావు కేమీ బోధపడలేదు.

"ఏమిటి మాష్టారూ విశేషం ?" అనడిగాడు తెల్లబోతూ.

నలభై ఏళ్ల ఆశీర్వాదం మాష్టారు సుబ్బారావుని చూసి చిన్న చిరునవ్వు నవ్వారు. అందులో చాలా అర్థం ఉంది. ఇంకా వివరించి చెప్పాలా ? అన్న అర్థం ఉంది కాని, నిరంతరం స్కూల్ ఫైనల్ ఫేలయిన కుర్రాళ్లకు ట్యూషన్ చెప్పడం అలవాటయిన ఆయనకు సుబ్బారావు అజ్ఞానం అంత వింతగా కన్పించలేదు.

"అబ్బాయి, నువ్వీమధ్య బొత్తిగా నీ రూపం గురించి అశ్రద్ధ వహిస్తున్నావు ఇహనుంచి అదేమి కుదరదు ...." అని ఆయన, అంటూండగానే సుబ్బారావు గబుక్కున కుర్చీలోంచి వీధిలోకి ఎగిరాడు. సరిగ్గా అదే సమయంలో ఎదురింట్లో మంజులత మెరిసింది. సన్నగా, బాజాగ్గా పరికిణీ ఓణీలో, అందమైన పదహారేళ్ల ప్రాయపు మంజులత వెంటనే ఇంట్లోకి మాయమైంది. ఆశీర్వాదం మాష్టారు పిలుస్తున్నా వినిపించుకోకుండా సుబ్బారావు తన యింటికి పరిగెత్తాడు. అరగంట తర్వాత స్నో, పౌడర్ల సహాయంతో, బాగా తెల్లబడ్డ సుబ్బారావు అద్దం ఎదురుగా నుంచుని తన జుట్టు దువ్వెన సహాయంతో పాలిష్ చేస్తూంటే, అతని తల్లి "ఒరే కిష్టిగాడి ప్రవేటు సంగతి కనుక్కున్నావురా ?" అని అడిగింది.

"ఇదుగో వెళ్తున్నా" అని మళ్లీ ఆశీర్వాదం మాష్టారింటికి పరిగెత్తాడు. అప్పుడు, హోం వర్కు శ్రద్ధగా చేసిన కుర్రాణ్ణి మెచ్చుకున్నట్టు, అతన్ని మెచ్చుకున్నారు మేష్టారు.

కిష్టిగాడి విషయం రెండు నిముషాలలో మాట్లాడడ మయ్యాక సుబ్బారావు ఎదురింట్లో క్రొత్తగా దిగిన భావనారాయణగారి గురించీ, ఆయన ముద్దులపట్టి మంజులత గురించీ బోలెడన్ని విషయాలు మేష్టారిగారితో చర్చించాడు. ఆ క్షణంనుండీ, సుబ్బారావు మంజులతని రోజూ ఒకటి, రెండుసార్లు చూస్తూండడం ప్రారంభించాడు. ఆమె అందం అతన్నాకర్షించింది. ఆమె ఆయేడే స్కూలు ఫైనలు పాసయ్యింది. ఆమె మరునటి సంవత్సరం కాలేజీలో చేరి, పి. యు. సీ లో చదువుతూంటే కాలేజీలో పెద్ద అలజడి లేచింది, ఆమె ఆరాధకుల సంఖ్య అసంఖ్యాకంగా పెరిగిపోయి. కాని వీరిందరి ఆరాధన ఒక ఎత్తు, సుబ్బారావుయొక్క ప్రేమ ఒక ఎత్తు. అతను మంజులతను మనసారా ప్రేమించాడు. ఆమెకోసం ఏ త్యాగమైనా చేయదల్చుకున్నాడు.

ఒకే వీధిలో ఉండడంవలన సుబ్బారావుకీ, భావనారాయణగారికీ త్వరలోనే పరిచయం ఏర్పడి అది స్నేహం క్రింద మారింది. తరుచూ సుబ్బారావు, వాళ్లింట్లో కాలం గడప నారంభించాడు. కొన్నాళ్లకి మంజులతతో కూడా అప్పుడప్పుడు మాట్లాడడం ప్రారంభించాడు. మంజులకి కూడా సుబ్బారావంటే ఇష్టం ఏర్పడింది. సుమారు ఏణ్ణర్థం కష్టపడి, మంజులత అభిమానం సంపాదించు కొన్న సుబ్బారావుకి హఠాత్తుగా ఒకనాడు, తన ఆశాసౌధం, గాలిలో అల్లల్లాడుతున్నట్లూ, తను తగిన శ్రద్ధ వహించకపోతే, అది కాస్తా కూలిపోయే టట్లూ, అనుమానం వేసింది. దానికి కారణం, అదే వీధిలో ఉంటున్న రామారావు అనే యువకుడు.

అసలు రామారావూ, సుబ్బారావూ స్నేహితులు. రామారావు చదువు ముగించి, కాలేజీలో ఆయేడే డిమాన్‌స్ట్రేటరుగా చేరాడు. ఎర్రగా, బొద్దుగా ఉన్న ఇరవై రెండేళ్ల యువకుడు. సుబ్బారావు, నల్లగా, పొట్టిగా ఉంటాడు. రామారావు కూడా మంజులతను ప్రేమిస్తున్నాడని సుబ్బారావుకి తెలియదు. కానీ రామారావు సుమారు ఏడాదినుండీ సుబ్బారావు పడుతున్న అవస్థంతా గమనించి, తను సూక్ష్మంగా, సులభంగా మంజులతను దక్కించు కోవాలని 'ప్లాను' లేస్తున్నాడు. రామారావు, భావనారాయణగారి స్వభావం కనిపెట్టాడు. ఆయనలోని బలహీనత, ఎంతసేపు ఇతరులు తన గురించి, మంచిగా గొప్పగా అనుకోవాలనే కోరిక అనీ, అందువలన తరుచూ ఆయనను పొగిడితే ఆయన కిష్టమని తెలుసుకున్నాడు. వాళ్లిద్దరూ కలుసుకున్నప్పుడు, భావనారాయణగారు, "ఓహో రామారావు ! రా ! కాస్సేపు కూర్చో" అని ఆదరంగా పిలుస్తారు. రామారావు చాలా హుందాగా ఆయన కొట్లోకెళ్లి కూచుంటాడు. ఒక నిముషం మౌనంగా కొట్టంతా పరిశీలిస్తాడు.

తరువాత, "అసలు మీ తత్వం చూస్తూంటే నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. బ్రహ్మాండమైన బుర్ర కల మీరు, ఇంత చిన్న వ్యాపారంతో తృప్తి పడిపోవడం నాకు నచ్చలేదు. మీరు తల్చుకోవటం లేదు గాని మీరే గనక తల్చుకుంటే ఎంత వ్యాపారమైనా చేసేసి కోలెడంత డబ్బు గణించగలరు" అని ప్రారంభిస్తాడు రామారావు తీరికగా కూర్చుని.

ఎండి, వాడిపోబోతున్న మొక్కకు నీరుపోస్తే, అది మళ్లీ చిగిర్చినట్లు, ఈ పొగడ్తతో భావనారాయణగారు, వికసించిన మొహంతో, చిరునవ్వుతో "ఆ! నా కంత పోలికేది. అందుకేనోయ్ బద్ధకం జాస్తి. అందువలన అలా ఈడ్చేస్తున్నాను. అయితే నీ ఉద్దేశంలో, నాది చాలా గొప్ప మేధాశక్తి అంటావు. అది సరే ననుకో. చాలామంది నన్నర్థం చేసుకోలేక తికమక పడిపోతారు. అసలు మాయింట్లో వాళ్లే నన్నర్థం చేసుకోలేరు" అని ఆయన చెప్తూంటే ఒక ముసలాయన వచ్చి "తిలక్‌గారి గీతా రహస్యం ఉందా ?" అని అడుగుతాడు. వెంటనే భావనారాయణగారు, గీతా రహస్యం తన వద్ద లేకపోయినా, ఆ వచ్చినాయనని పది నిముషాలు నిలబెట్టి తన దగ్గర ఉన్న భక్తి, వేదాంత గ్రంథాలన్నీ చూపించి చివరికి రాజాజీగారి భారతాన్ని అంటగట్టి పంపిస్తాడు. ఆ ముసలాడు వెళ్లిపోగానే రామారావు, "భలేవారండీ ! మొత్తానికి ఆయనచేత పుస్తకం కొనిపించేశారు" అని ఆయన్ని మళ్లీ పొగిడి, కాస్సేపు అలాటి మాటలే చెప్పి వెళ్తాడు. భావనారాయణగారు, రామారావంత బుద్ధిమంతుడు లేడనే నిర్ణయానికి వచ్చారు. ఆమాట సుబ్బారావుతో అన్నారు కూడాను.

అది విన్న దగ్గర్నుంచీ సుబ్బారావుకి తిండీ, నిద్రా పడిపోయాయి. రామారావు ఉద్దేశాన్ని సుబ్బారావు పసిగట్టాడు. భావనారాయణగారికి రామారావుమీద అంత మంచి అభిప్రాయం ఎలా కలిగిందో సుబ్బారావుకి బోధపడలేదు. తనకన్నా రామారావు అందముగా కూడా ఉంటాడు. కానీ, ఈ లోకంలో అందానికి మాత్రమే ప్రాముఖ్యత యిచ్చేటట్టయితే తన లాటివాళ్ల గతేంగాను ? సృష్ట్యాదినుంచి వున్నా శ్వేతజాతి, నల్లజాతి అనే ఘోర విపత్తుకు దారుణంగా తన ప్రేమ బలై పోవలసిందేనా ! అంతేకాక రామారావు తియ్యగా కబుర్లు చెప్తాడు. ఆ కబుర్ల మాయలో పడి మంజులత కూడా రామారావు మీద ఎక్కువగా శ్రద్ధ చూపిస్తోంది. రెండు రోజుల నుండీ తను వాళ్లింటికి వెళ్లినప్పుడల్లా, రామారావు గురించే గొప్పగా చెబుతోంది. అతను ఇచ్చిన బహుమతుల్ని, అంటే ఒక సెల్యులాయిడ్ బొమ్మా, మరో పాలరాతి విగ్రహం, చూపించి "ఎంత బావున్నాయో !" అని మెచ్చుకుంటోంది. తను అంతకుముందు ఎన్నిసార్లు పెప్పర్‌మెంట్ల పాకెట్లూ, బిస్కట్ల పాకెట్లు ఇచ్చాడో ! వాటి ప్రసక్తే మానేసింది. అసలు ఇలా తను కొంత కాలం వూరుకుంటే, రామారావు, ఉత్త పుణ్యానికి, మంజులతని పెళ్లాడెయ్యొచ్చు. ఇహ లాభంలేదు, అర్జెంటుగా వెళ్లి ఆశీర్వాదం మాష్టార్ని ఈ విష

దాంతో సంతోషించాడు. అని నిశ్చయించాడు సుబ్బారావు.

ఆశీర్వాదం మేష్టారు గొప్ప కళా పిపాసి. ఆయన బాగా ప్రయివేటు చెప్తారని, స్కూలు ఫైనలు ఫెయిలయిన కుర్రాళ్ళందరి తలిదండ్రులూ తమ పిల్లల్ని ఆయన దగ్గరకే పంపిస్తారు చదువుకోవడానికి. ఆయన చెప్పడం మొదలెడ్తే బాగానే చెప్తారు గాని మధ్యలో సినిమాల ప్రసక్తి వచ్చిందంటే మాత్రం, ఒళ్ళు మరిచిపోయి ఆ ధోరణిలో పడిపోతారు. ఆయన నల్లగా, సన్నగా ఉంటారు. వలభై ఏళ్ళుంటాయి. అక్షరాభ్యాసంతోబాటు సినిమాలు కూడా అభ్యాసం చేసుకున్నట్టు, తన అయిదోఏట నుంచి వాటి గురించి తెలుసుకోవడం ప్రారంభించారు. కొత్త సినిమా వూళ్ళో విడుదల అయిందీ అంటే, మాష్టారు ట్యూషన్ మాట అటుంచి, ఆవాళ కుర్రవాళ్ళందరికీ ఆ సినిమా గురించే పాఠం చెప్తారు. ఆయనకు ఒక సినిమానటి అంటే బ్రహ్మాండమైన అభిమానం. ఆవిడ పాట అద్భుతమనీ, గొంతుక అపూర్వమనీ పొగుడుతారు. "ఆహా! ఏం గొంతుకోయ్ ఆవిడది! నభూతో నభవిష్యతి!" అనీ, ఇంకా ఆ పారవశ్యంలో "ఇదిగో సుబ్బారావు! నాకే గనక దేవుడు వరమిస్తే, ఆవిడింట్లో నౌకరుగా పనిప్పించమని కోరుకుంటాను. తప్పులేదోయ్! అలాంటివాళ్ళింట్లో నౌకరువని చేసినా తప్పులేదు. మనం పెరట్లో మొక్కలకు నీళ్ళు పోస్తుంటే, ఆవిడ ఒకసారి అలా—మేడ మీద నుంచుని ఒక పాట పాడిందంటే, ఒళ్ళు పులకరించిపోదూ! ఆహా!" అంటూంటారు తన శిష్య పరమాణువైన సుబ్బారావుతో, మైమరచిపోతూ.

సుబ్బారావు, మేష్టారితో, రామారావు యొక్క కుట్రంతా చెప్పేశాడు. తన మిత్రుడే తనను ఘోరంగా మోసం చెయ్యదల్చుకున్నాడనీ, తానీ మోసం భరించలేననీ చెప్పేశాడు. ఆఖరి సాయంగా ఆశీర్వాదం మేష్టారేమైనా సలహాచెప్పి తననీ ఆపదనుంచి గట్టెక్కిస్తే సరేసరి, లేకపోతే తను దేవదాసులా అయిపోతా నన్నాడు. "ప్రేమ కోసమై వలలో పడెనే పాపం పసివాడూ" అని పాడుకుంటూన్న మేష్టారు, సుబ్బారావు మాటలు విని, సీరియస్‌గా మారిపోయారు. "ఏమిటీ, రామారావా? వాడికి మన తెలుగు సినిమాతార అంటే నచ్చదుకదూ! వాడి మొహం. వాడేం పెళ్ళాడుతాడు మంజులతని పోదూ" అని మళ్ళో పాట పాడుకోబోతూంటే సుబ్బారావు, "అలా అంటే వీల్లేదు. మీరు ఏదో అయిడియా వెయ్యాలి" అని మరీ మరీ ప్రార్థించాడు.

"సరే. అయితే పద. కొత్తగా విడుదలయిన తెలుగుపిక్చరొకటి చూసొద్దాం.— అయిడియాలు సాధారణంగా సినిమా హాల్లోగాని, నాకు తట్టవు" అన్నారు మేష్టారు. అలాగేనని సుబ్బారావు బయల్దేరాడు, ఆయనతో సహా. పిక్చరు చూస్తున్నంతసేపూ, మేష్టారు అందులో లీనమైపోయారు. కాని, సుబ్బారావు మాత్రం మంజులత తనకు దక్కుతుందో దక్కదో నని భయంతో పిక్చరు సరిగా చూడలేకపోయాడు. ఆట వదిలి బయటకు రాగానే, మేష్టారు "సుబ్బారావు! నువ్వింక ఏంతమాత్రం విచారించకు. నువ్వుమాత్రం పెళ్ళికి సిద్ధంగా ఉండు" అని సుబ్బారావు వీపు మీద గట్టిగా చరిచి, నవ్వుతూ చెప్పారు. దాంతో సుబ్బారావు కెక్కడలేని ధైర్యమూ వచ్చేసింది.

[illegible]

ప్రేమ విలువ

ఏంతవరకుందికో చాలా గురుంది. ఆయన, 'ఈ యేడు స్కూలుఫైనలు పేపరులో ఈ ప్రశ్నలు వస్తాయి' అని చెప్పారంటే ఆ ప్రశ్నలు పడి తీరాలిసిందే. అసలు ఆ ప్రశ్నలకోసమే అందరూ ఆయన దగ్గర ప్రయివేటు కొస్తారు. సంవత్సరంలో పది నెలలు సినిమా కబుర్లతో కాలక్షేపం చేసి, తక్కిన రెండు నెలలూ గబగబ పిల్లల చేత, తను అనుకున్న ప్రశ్నలకు జవాబులు బట్టీ పట్టించేసేవారు. పరీక్షలో సరిగ్గా ఆ ప్రశ్నలే వచ్చేవి. పిల్లలు పాసయ్యేవాళ్ళు. అంత తుపాకి దెబ్బలాగ, పరీక్ష ప్రశ్నలు చెప్పగలిగిన మాష్టారు, మంజులత తనదే అని చెప్పినప్పుడు సుబ్బారావు నమ్మడం సహజమే.

ఆ మర్నాటినుండీ సుబ్బారావులో కాస్త దిగులు తగ్గింది. తను వెళ్తే ముభావంగా పలకరించి లోపలికి వెళ్ళిపోతున్న మంజులతని చూసి నిస్పృహ చెందలేదు. రామారావు వస్తే, వికసించిన మొహంతో ఆమె ఆహ్వానించడం చూసి క్రుంగిపోలేదు. నిబ్బరంగా, మంజులత ఏనాటికైనా తనదే ననే నమ్మకంతో ఉన్నాడు.

ప్రియుడు: ప్రేయసీ! నీ కోసం నేను ఎటువంటి త్యాగమన్నా చేస్తాను.

ప్రేయసి: అయితే నువ్వు నన్ను ప్రేమించడం మానెయ్యి. ఈ త్యాగం చాలు

సి. సురేంద్రనాథ్ (మద్రాసు)

రామారావుని ఒకనాడు భావనారాయణగారు కదిపారు.

"మా అమ్మాయికి నీలాంటి వరుణ్ణి చూసి పెళ్ళిచెయ్యాలని ఉందోయ్" అన్నారు నవ్వుతూ.

"దానికేముంది. మా నాన్నగారితో మాట్లాడండి. నాకు పిల్ల నచ్చిందని వాళ్ళతో చెబుతాను." అన్నాడు రామారావు, తన ఆనందాన్ని తనలోనే అణుచుకుంటూ. ఈ మాటకోసమే తను ఇన్నాళనుండీ ఎదురుచూస్తాడు. "ఈవాళే మీ నాన్నగారితో మాట్లాడుతాను" అన్నారు భావనారాయణగారు. ఆయన పెళ్ళి విషయం ఇలా కదపడానికి కారణం ఒక విధంగా ఆశీర్వాదం మేష్టారే. ఆయనే భావనారాయణగారితో మెల్లిగా రెండు రోజులు ఈమాటా ఆమాటా చెప్తూ, లోకమంతా భావనారాయణగా రమ్మాయి పెళ్ళి ఎప్పుడవుతుందా? అని ఎదురుచూస్తున్నారనీ, తొందరలో ఆమె వివాహం చేయించాలనీ ఆయన బుర్ర కెక్కేటట్లు చెప్పారు. అంతేకాదు, "సినిమాస్టారులాంటి మీ అమ్మాయిని, ఆమె అందం చూసి మోజుపడే కుర్రాణ్ణే పెళ్ళి చెయ్యండి గాని, కట్నాలూ, గిట్నాలూ కావాలనేవాడి కివ్వకండి" అని సలహా చెప్పాడు. ఆ సలహా ఆయనకి బాగా నచ్చింది. వెంటనే, తమ యింటిచుట్టూ తిరుగుతున్న రామారావుని అడిగారు. అతను తన తలిదండ్రుల సలహా సంపాదించడం జరిగాక ఆరోజు సాయంకాలమే వారి వద్ద [illegible] భావనారాయణగారు నిశ్చయించారు.

ఆరోజు [illegible] ఆశీర్వాదం మేష్టారు రామారావు తండ్రయిన కామయ్యగారిని కలుసుకోవడం జరిగింది. ఆయన ప్లీడరు. వయస్సు ఏభై ఏళ్ళుంటాయి. కొద్దిగా చాదస్తపు మనిషిలా గుంటాడు, పిలకా, నుదుట విభూతి పిండి కట్టుతో. "ఏమిటి మేష్టారూ విశేషాలు?" అని ఆయన అడగగానే మేష్టారు చిరునవ్వుతో "ఆ ఏముందీ, పెళ్ళికొడుకుల తండ్రులతో వేరే పన్లేముంటాయి. మన జగ్గారావుగారి మూడో అమ్మాయికి సంబంధాలు చూస్తుంటే వాళ్ళకి కంటికి నదురుగా మీ అబ్బాయి కన్పించాడు. నాతో మెల్లిగా ఏమాత్రంలో ఉంటాడోయ్? ఆయన" అని అడిగారు.

నేను, 'పదివేలకు తక్కువలో జాతంలేదండి అనేశాను"

"భేష్. మంచిపని చేశారు. జగ్గారావుగారు తల్చుకుంటే పదివేలొక లెక్క. ఈ సంబంధం కుదిరితే మీ మేలు మర్చిపోం"

"దానికేముంది గాని, జగ్గారావుగారి స్వభావం మీకు తెలుసుగా. ఒకటి, రెండు వేలు తగ్గివా తగ్గివస్తేనని చూస్తారు. మీరు గాని లొంగితే." అని మేష్టారు ఆపి, అదోకలా చూశారు. ఆమాట కర్థం గ్రహించి, "అబ్బే! నే నెందుకు లొంగుతాను. అసలు మావాడి 'రేటు' పదివేలు అని ఏనాడో నేను నిర్ణయించేశాను." అన్నారు కచ్చితంగా. అది విని ఆశీర్వాదం మేష్టారు తృప్తిగా వూపిరి పీల్చారు.

ఆరోజు సాయంకాలం కామయ్యగారితో పెళ్ళి విషయాలు మాట్లాడదామని వచ్చారు భావనారాయణగారు. కామయ్యగారు "మావాడికి పదివేలు కట్నం యిస్తామని వస్తున్నారు. అంతకు పైమాటైతే మాట్లాడండి" అని అనగానే భావనారాయణగారికి తల తిరిగిపోయింది. వెంటనే సెలవు పుచ్చుకుని ఇంటికి వచ్చేశారు. మంజులత ఈమాట వినగానే నిర్ఘాంతపోయింది. కాని ఇది రామారావు అన్నమాట కాదనీ, అతని తండ్రి అన్నమాట అనీ, రామారావు ఆ రాత్రే తండ్రితో దెబ్బలాడి, కట్నం లేని పెళ్ళికి తండ్రిని ఒప్పిస్తాడనీ, మర్నాడు పొద్దున్నే తమ యింటికి వచ్చి రామారావు చెప్తాడనీ వూహించుకుంది

కానీ, ఆమె ఎదురు చూసినట్లు ఆ మర్నాడు రామారావు రాలేదు. అసలు రెండు మూడు రోజుల దాకా అతని జాడే లేదు. కారణ మేమంటే, భావనారాయణగారు పెళ్ళి మాటలాడడానికి వచ్చిన రోజు రాత్రే కామయ్యగారు కొడుకుతో, జగ్గారావుగారి సంబంధంమాట చెప్పి, తమకు పదివేలు కట్నం రాబోతోంది గనక, దానిని చెడగొట్టుకునే వెర్రి వేషాలేమీ వెయ్యద్దని చెప్పారు. అది విని "పదివేలే!" అని రామారావు ఆరోజు రాత్రంతా, ఆ పదివేలతోనూ తను పై చదువులకు అమెరికా వెళ్తున్నట్టూ, అక్కడ పెద్ద పెద్ద చదువులు చదివినట్టూ కలలు కన్నాడు మర్నాటినుండీ రామారావుయొక్క దృక్పథమే మారిపోయింది. తను జీవితంలో పైకి రావలసినవాడు, ప్రపంచంలో డబ్బుకున్న విలువ మరి దేనికీ లేదు. అందువల్ల మంజులత లాటి అందమైన అమ్మాయిల ప్రసక్తి పెట్టుకోకూడదు వాళ్ళను చూస్తున్నకొద్దీ, అందం కోసం ఏ త్యాగమైనా చెయ్యాలనే బుద్ధి వేస్తుంది. అందువల్ల చూడకపోవడమే మంచిది' అనే నిర్ణయానికివచ్చి, అతను మరి భావనారాయణగారి గుమ్మంత్రొక్కలేదు. మళ్ళీ ఆయనతో మాట్లాడలేదు.

ప్రేమ విలువ

నాలుగైదు రోజులు గడిచేసరికి మంజులతకు రామారావు తత్వం తెలిసిపోయింది. తన తండ్రికి కూడా కన్పించకుండా మొహం చాటేస్తున్నాడని వినగానే, అతనికి తనయందు నిజమైన ప్రేమ లేదని ఆమెకు బోధపడింది. రామారావుకి కూడా కట్నం యందే కాంక్ష అనీ, తనయందు చూపించిన శ్రద్ధ కేవలం మోసమనీ గ్రహించింది. అసలు మగాళ్లంతా ఇంతే ననుకుంది.

మరో రెండ్రోజులు పోయాక, సుబ్బారావు మంజులత కోసం ఒక చక్కని బహుమానం తీసుకుని వెళ్లాడు. ఆమె మామూలుగానే ఆహ్వానించింది. "మీ నాన్నగారేరీ ?" అనడిగాడు.

"బజారెళ్లారు" అంది.

"అయితే నే చెప్పదల్చుకున్న ముక్కలు నీకే చెప్పేస్తాను."

"ఏమిటవి ?" అని తన సోగ కన్నుల్ని అమాయకంగా పెద్దవిచేసి అడిగింది. సుబ్బారావు ఒక నిముషం ఆమెవైపు చూశాడు. సన్నని నడుమూ విద్యుత్ ఛాయా కల ఆమె విగ్రహంలో, అన్నిటి కన్నా సుబ్బారావుకు నచ్చింది, గులాబీ రేకుల్లాంటి ఆమె బుగ్గలు. అవి తను దూరంనుంచి చూస్తున్నా ఘుమ ఘుమ వాసనలు వెదజల్లుతూ, మెరుస్తూంటాయి. వాటి సోయగం చూస్తూ మైమరిచినా, వెంటనే తను వచ్చినపని జ్ఞాపకం వచ్చి, దిగులుగా "ఏం లాభం ! భగవంతుడు నాకు అందమివ్వలేదు రామారావులా పైకి అందంగా కన్పించలేను. కాని, నాకు హృదయముంది అది నీ పాదాల దగ్గర ఏనాడో పెట్టేశాను. అయినా నీకు భావించిన అభిమానం కలుగలేదు. దానికి కారణం నా నల్లని రూపం. నాకు కట్నం అక్కరలేదు., నాకుకావల్సింది నీ కడగంటి చూపులు చాలు. నిన్ను దేవతలా ఆరాధిస్తున్నాను. కానీ నీ అనుగ్రహం లేందే ఇక్కడ ఉండలేను దూరంగా జనసముద్రంలో కలిసిపోతాను. కలకత్తా కాళిని స్మరిస్తూ జీవితాన్ని ముగిస్తాను" అన్నాడు. మంజులత తల వంచుకుని చిరునవ్వు నవ్వుకుంది సుబ్బారావు నల్లగా ఉన్నా అతని హృదయం మంచిది. కట్నం కోసం, తనను వదులుకున్న రామారావు కన్నా ఇతనే వెయ్యిరెట్లు నయం.

"ఏం ? కలకత్తాలో ఉద్యోగమ్మొందా ?"

"ఆ. మొదట వెళ్లవద్దనుకున్నాను. కానీ, తరువాత ఇక్కడ మరి ఉండలేననిపిస్తోంది అందుకని వెళ్లిపోవా అనుకుంటున్నాను."

"నన్ను కూడా తీసికెళ్తారా ?" అంది చిలిపిగా మంజులత.

"ఆఁ !" అని ఆమెవేపు చూసి, ఆనందంలో ఉక్కిరి బిక్కిరయి "నువ్వు వస్తానంటే - నాకింక కావలసిం దేముంది !" అన్నాడు. అప్పుడే ఇంట్లోకి వస్తున్న భావనారాయణగారు, ప్రక్కనే ఉన్న మేష్టారుతో "మీరు చెప్పినట్లు, కట్నం ప్రసక్తి లేకుండా, మా అమ్మాయిని సుబ్బారావు కిచ్చి వెంటనే పెళ్లి చేసేస్తే, నలుగురూ నా సత్తా గ్రహిస్తారు. అసలు నా గురించి మీ ఉద్దేశం ఏమిటో చెప్పండి" అన్నారు.

మేష్టారు నవ్వుతూ "అబ్బో ! మీరు అన్నంత పని చేసితీరుతారని నాకు గట్టి నమ్మకం ఉందండీ" అన్నారు.

సుబ్బారావు మంజులత వైపు చూశాడు. ఆమె ఇంట్లోకి పారిపోయింది. "అయితే ముహూర్తం పెట్టించండి మామగారూ" అన్నాడు భావనారాయణగారితో.

★

ఫోల్డింగ్ 50 షాట్ పిస్టల్

లైసెన్సు అక్కరలేదు. అమెరికన్ మోడల్. దొంగలు, క్రూరమృగముల నుండి రక్షించుకోండి. ఉల్లాస ప్రయాణాలు, యాత్రలు, నాటకాలకు ప్రశస్తమైనది. ఆటోమేటిక్ 50 షాట్లు ఏర్పాటు గలదు తేలికైనది. ఇందు నుండి వెలువడు నిప్పు రవ్వలు మిమ్ములను కాపాడును.

ధర: 50 షాట్లు గల నెం.33 రు 13/50 జర్మన్ మోడల్ నెం. 99 రు. 15/50. వి.పి.పి చార్జీలు రు. 2/50. లెదర్ కేస్ రు. 3/50 అదనపు షాట్లు 100 కి రు 5/–.

SULEKHA TRADERS (APW-13)
Beat No. 13, Alig rh.

ఇవి చదివేరా?

విద్యాదర్శిని:- మీ పిల్లల బాగుకి పనికొచ్చే కొన్ని వందల ఉపయోగ విద్యా వివరాలు రూ.5-00

చేతిపనులు:- ధనసంపాదనకు పనికొచ్చే అనేక వందల మంచి సరుకులు చేసే సులభ మార్గాలు రూ 3.50

మంత్రశక్తి:- మీ కోర్కెలు సిద్ధింపజేసే అనేక మంత్రాలు వాటి గొప్ప రహస్యాలు, సాధన మార్గాలు. రూ.3-50

జీవిత రహస్యాలు. మీ దాంపత్య సుఖానికి వెంటనే తెలుసుకో దగ్గ అనేక కామ సూత్రాలు రూ.3-50

యువతి - స్త్రీలను గురించి తెలుసుకోదగ్గ అనేక మంచి కుతూహల విషయాలు. రూ. 3-50.

సంతానము - అవుసరం లేనపుడు గర్భం రాకుండా 60 నవీన సులభ మార్గాలు రూ 3-50

పోష్టుఖర్చులు చిత్రం, దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు. ఆంధ్రకు వ్రాస్తే వి పి. పోష్టుద్వారా పంపబడును.

నాణ్యత మరియు పొదుపు కుటుంబం అంతటికి

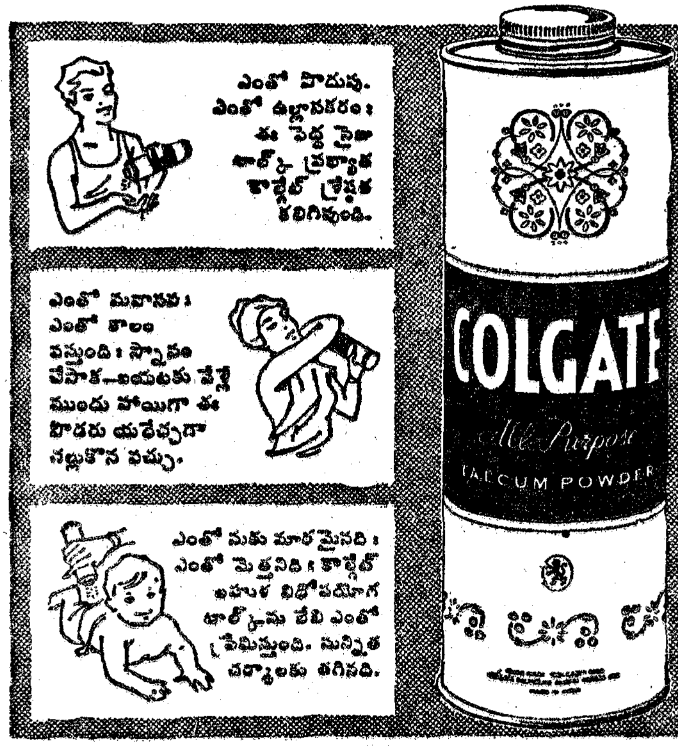

కాల్గేట్

బహుళ విధోపయోగ టాల్కు

అపురూపమైన పువ్వుల శాశ్వత సువాసనగలది !